

Jesús no vol la precarietat, sinó abundància per a la majoria. Diumenge V de durant l'any

Dv, 5/02/2016 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge V de durant l'any. Cicle C.

Barcelona, 7 de febrer de 2016.

Segurament que la clau, per entendre el significat religiós d'aquest episodi evangèlic, està en la reacció de Pere i els seus companys davant la inesperada i la inexplicable abundància de la pesca.

Com diu Sant Lluç, aquells pescadors van quedar admirats i estranyats. Van quedar sorpresos.

Per què?

Perquè aquí va haver-hi una teofania, és a dir: una manifestació de Déu.

Però el curiós d'aquest cas és que Déu no es va manifestar en el sagrat (el Temple, l'espai sant). No. Aquí Déu es va manifestar en el profà, és a dir: en el treball de la pesca.

Déu no es va manifestar en el repòs del Temple, sinó en la tasca del treball diari.

La lliçó és clara i sorprenent.

Jesús va modificar radicalment la religió: la va treure del Temple i del culte i la va situar en les tasques de la vida i en els afanys de la productivitat.

Però el més meravellós és que, com queda ben clar en aquest episodi, Jesús va associar la Presència de Déu amb l'abundància.

El Déu de Jesús no vol la precarietat i la manca de recursos.

Així es manifesta Déu en els relats de la multiplicació dels pans, en el bon vi de les Noces de Canà, en la pesca miraculosa del Ressuscitat.

La religió de Jesús no vol que el nostre treball es faci o el fem en vistes al guany, sinó en vistes a la productivitat que genera abundància i benestar per a la majoria, no per a uns quants.

Això és d'una importància extraordinària per a poder superar la crisi econòmica global.

Com hi pensem col·laborar, nosaltres?

No sé si alguna vegada us heu preguntat sobre l'originalitat del cristianisme.
L'originalitat està en què no es limita a parlar de la "relació" de l'home amb Déu,
sinó que planteja la "unió" de l'home amb Déu.

És el que va passar amb Jesús. En Ell es veia un home, però també se sentia a Déu.
No és que Jesús fos elevat a la condició divina. Sinó que en Jesús Déu baixa a la
condició humana.

En això consisteix el més desconcertant de Jesús: Ell és la humanització de Déu.

I nosaltres, què som?

Què s'hi pot llegir en el conjunt del nostre viure?

¿La Bondat de Déu

o l'egoisme dels homes?

Què s'hi pot llegir?